

LIT.: F. Vukić, Penezić i Rogina—30 do 30, Zagreb 1991. — Z. Maković, Solid void, ČIP, 1994, 3—4. J. M. M.

PENIĆ, Dujam, kipar (Split, 29. VII. 1889 — Zagreb, 28. X. 1946). Počeo je klesati u radionicama splitskih klesara; nastavio izobrazbu u Zanatskoj školi, a potom na Akademiji u Veneciji. Nezadovoljan akademskim metodama, radi kod tal. kipara A. Ferraronija. God. 1910. sudjeluje na izložbi društva »Medulić« u Zagrebu, potom na Međunarodnoj izložbi 1911. u Rimu i na izložbi jugosl. umjetnika društva »Lade« 1912. u Beogradu. U Beču, Ateni, Münchenu, Parizu, Londonu i Madridu upozna se s djelima ant. i renesansne umjetnosti. U potrazi za poslom putuje u New York, gdje stječe ugled dobrog portretista i kipara (1914—20). Radio je u ateljeu kipara J. Davidsona. Nekoliko puta izlaže u New Yorku i drugim gradovima SAD. God. 1920. vraća se u Split, gdje samostalno izlaže 1923. God. 1924—32. živi u Parizu, izlaže u Salon d'automne i Société nationale des beaux arts. Muzej Jeu de paume otkupljuje njegovu skulpturu *Djevojački torzo*. Samostalnu izložbu priredio je u Galeriji Bernheim-Jeune 1929. God. 1932. vraća se u Split gdje samostalno izlaže 1933. Pomagao je I. Meštroviću prigodom izrade skulptura u kamenu. God. 1936. seli u Zagreb, gdje radi kao nastavnik crtanja i samostalno izlaže 1937/38.

Poslije prvih realističnih portreta (*Glava djevojčice*, 1910) u Americi prihvaća secesijski stil, u kojemu ostvaruje zanimljive reljefe i skulpture (*Ekstaza*, 1919; *Ženski torzo*, 1919). Na povratku u Europu zanosi se antikom i radi pod utjecajem klasičke (*Moja majka*, 1921; *Glava djeteta*, 1922; *Ženski torzo*, 1927). U posljednjim godinama impresionistički modelira skice za kompoziciju s većim brojem likova (*Molitva čovječanstva*, 1930).

LIT.: C. Morro, Dujam Penic, La Revue moderne des arts et de la vie (Paris), 10. XII. 1926. — A. Pascal-Levis, Dujam Penic, Les artistes d'aujourd'hui (Paris), 1. VII. 1929. — K. Parkes, The Greek Form-Sense: The Work of Dujam Penic, Apollo (London), 1931, 13. — A. V. Mihičić, Dujam Penic, Obzor, 8. II. 1937. — D. Keckemet, Dujam Penic, Zagreb 1976. D. Kt.

PENIĆ, Ivo, arhitekt (Split, 25. VI. 1925). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1950. Bavi se skulpturom, umj. oblikovanjem i scenografijom; projektirao izložbene paviljone (Jugoslavija, Grčka, Poljska, Švedska, Italija, Belgija, Francuska, Njemačka). Od 1959. živi u Bruxellesu. U svojim studijskim projektima (opera u Madridu, 1964) zastupa ideje konstruktivnoga prožimanja arhitekture, skulpture i dizajna u novim prostornim odnosima. Autor scenografija za balet *U ogledalu antagonizma* (K. Stockhausen) i *Tiranija zvijezda* (Xenakis). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1952, 1956, 1958) i Bruxellesu (1972, 1973, 1974).

LIT.: A. Vanvooren, Ivo Penic, Actualité des arts (Bruxelles), 1973, 10. — G. Luigi, Architecture, Neuf (Bruxelles), 1974, 48. D. Kt.

PERAST, lijevo: Bujovićeva palača, desno: pročelje crkve Sv. Marka

D. PENIĆ, *Glava djeteta*. Split, Galerija umjetnina

PERAK, Dragica, arhitektica (Stubička Kaniža kraj Donje Stubice, 29. III. 1917). Diplomirala arhitekturu na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1941. Projektirala je poslovne, zdravstvene i školske zgrade: zdravstvena stanica (1960), upravna zgrada »Kemoboje« (1962), Omladinski hotel (1962), robna kuća »Tekstilprometa« (1968) — sve u Zagrebu, škola u Metkoviću (1955). Izvela nekoliko uspješnih adaptacija i rekonstrukcija (hoteli »Intercontinental«, »Palace« i »Internacional« u Zagrebu). Na natječajima je dobila više prvih nagrada: za osnovne škole u Kičevu (1950) i Kraljevu (1951), Dom invalida (1950) i hotel (s A. Ulrichom) u Skoplju te za stambeni neboder u Zagrebu (1964). T. Pl.

PERAST, gradić u Boki kotorskoj. Naselje u sr. vijeku, pri kraju XVI. st. postaje općina, oslobađa se jurisdikcije grada Kotora i počinje samostalan

